

WYŻSZA SZKOŁA INŻYNIERII I ZDROWIA W WARSZAWIE

EWALUACJA ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

REALIZOWANYCH

w Wyższej Szkole Inżynierii i Zdrowia w Warszawie

w semestrze letnim r/a 2021/2022

na kierunku TECHNOLOGIA KOSMETYKU

studia II stopnia

RAPORT

Informacje ogólne

Termin realizacji badania: od 30 maja do 25 czerwca 2022 r.;

Ewaluacji podlegały: 8 modułów realizowanych na studiach niestacjonarnych na II semestrze kształcenia – jest to dopiero drugi semestr rekrutacji na ten kierunek i na razie udało się uruchomić jedynie formę niestacjonarną;

Formularze ankiet zostały rozesłane za pośrednictwem poczty elektronicznej do: 10 osób, w tym nauczycieli akademickich oraz innych osób prowadzących zajęcia dydaktyczne;

Udział w badaniu był dobrowolny.

Ostatecznie w badaniu udział wzięło: 8 osób, w tym 5 kobiet i 3 mężczyzn;

ZESTAWIENIE RESPONDENTÓW UWZGLĘDNIAJĄCE STOPNIE NAUKOWE/ TYTUŁY ZAWODOWE

dr hab.	2
dr	1
mgr inż.	2
mgr	3

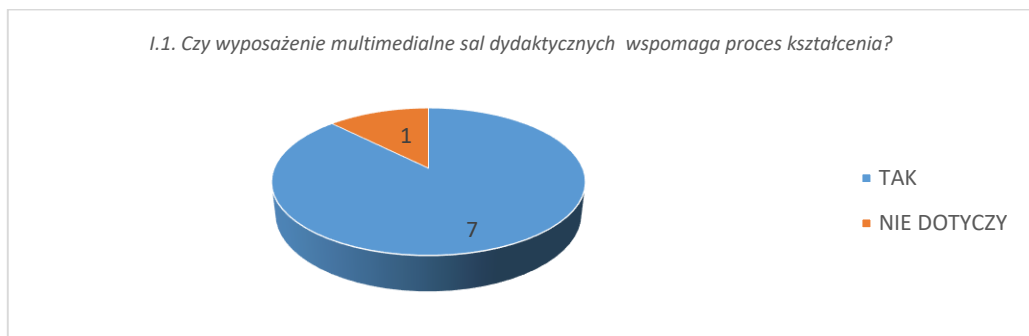
Analiza danych i prezentacja wyników

Ewaluacji zostały poddane moduły realizowane na studiach II stopnia na kierunku Technologia kosmetyku przyporządkowane do poszczególnych grup zajęć tj.:

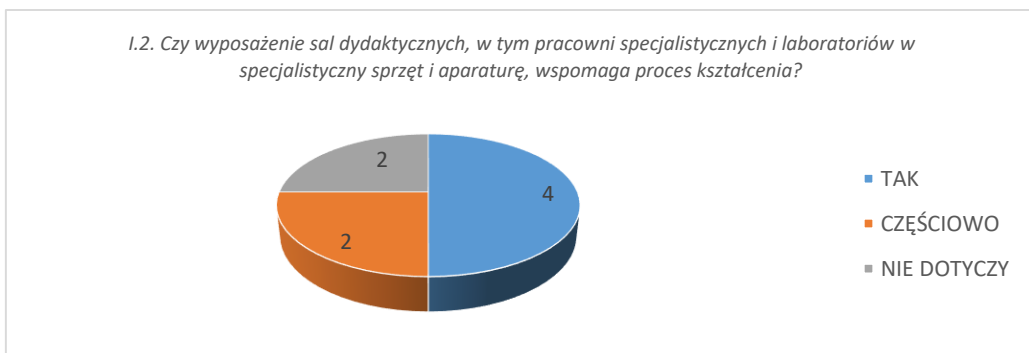
- obligatoryjnych z zakresu kształcenia ogólnego,
- obligatoryjnych z zakresu kształcenia podstawowego,
- obligatoryjnych z zakresu kształcenia kierunkowego,
- fakultatywnych modułów do wyboru.

Formularz ankiety składał się z: 4 rozdziałów, z czego w trzech z nich uwzględniono pytania zamknięte, a ostatni pozwalał na samodzielne przedstawienie rekomendowanych działań naprawczych.

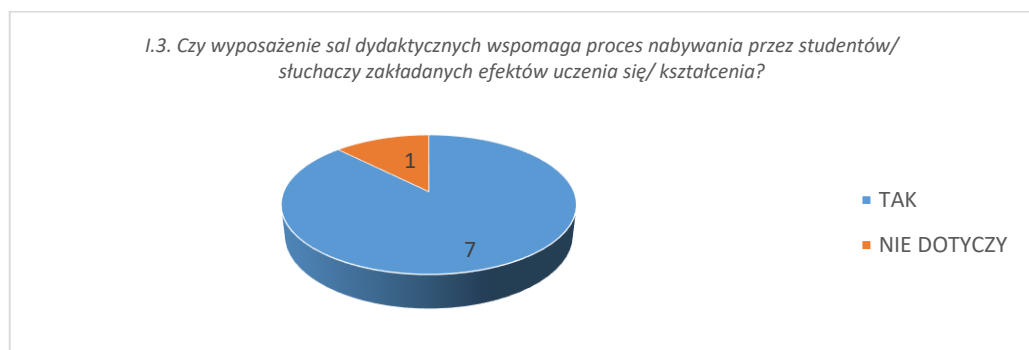
A. Dostosowanie infrastruktury dydaktycznej do potrzeb modułu

Ze wszystkich odpowiadających 7 respondentów potwierdziło, że wyposażenie multimedialne sal dydaktycznych wspomaga proces kształcenia. Jedna osoba stwierdziła, że pytanie jej „NIE DOTYCZY”.

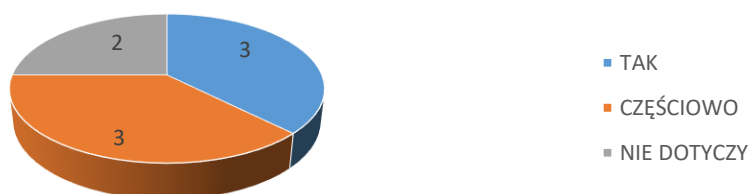

W odpowiedzi na to pytanie 4 respondentów potwierdziło, że wyposażenie sal dydaktycznych, w tym pracowni specjalistycznych i laboratoriów w specjalistyczny sprzęt i aparaturę, wspomaga proces kształcenia. Dwoch respondentów wybrało odpowiedź „NIE DOTYCZY” – były to osoby nieprzewodzące zajęć laboratoryjnych. Dwie osoby natomiast stwierdziły, że wyposażenie sal „CZĘŚCIOWO” wspomaga proces kształcenia.

Respondenci odpowiadający na pytanie dotyczące wspomagania procesu nabywania zakładanych efektów uczenia się dzięki wyposażeniu sal dydaktycznych w znacznej mierze potwierdzili to założenie – 7 odpowiedzi na „TAK”. Odpowiedź „NIE DOTYCZY” wybrała 1 osoba.

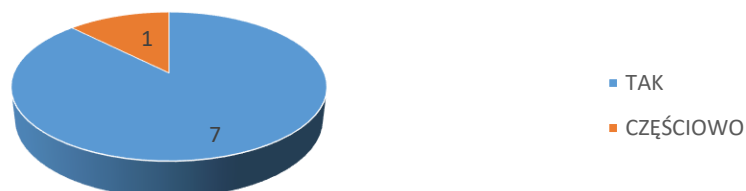
I.4. Czy wyposażenie sal dydaktycznych wspomaga proces nabywania umiejętności praktycznych właściwych dla studiowanego kierunku?

Troje respondentów potwierdziło, że wyposażenie sal dydaktycznych wspomaga proces nabywania umiejętności praktycznych właściwych dla studiowanego kierunku. Odpowiedzi „CZĘŚCIOWO” udzieliło trzech prowadzących. Dwóch prowadzących uznało, że pytanie nie odnosi się do ich przedmiotu i wybrało odpowiedź „NIE DOTYCZY”.

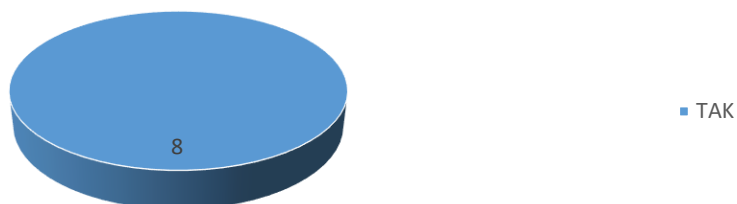
B. Dobór efektów uczenia się na poziomie modułu

II.1. Czy określone dla modułu efekty uczenia się/ kształcenia są zgodne z określonymi w sylabusie treściami programowymi?

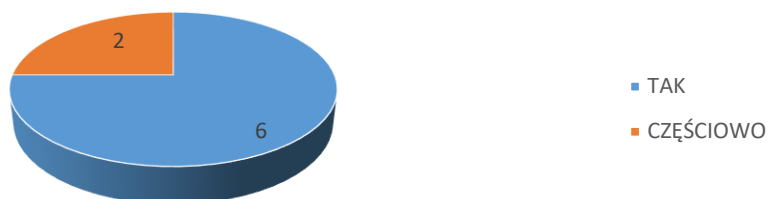
Zdecydowana większość respondentów (7 wskazań) potwierdziła, że określone dla modułów efekty uczenia się są zgodne z zawartymi w sylabusie treściami programowymi. Tylko jeden prowadzący stwierdził, że są one „CZĘŚCIOWO” zgodne.

II.2. Czy modułowe efekty uczenia się/ kształcenia są sformułowane w sposób jasny, zrozumiały i jednoznaczny?

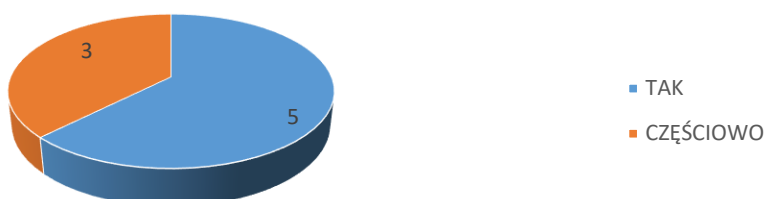
Wszyscy respondenci (8 wskazań) jednogłośnie potwierdzili, że modułowe efekty uczenia się są sformułowane w sposób jasny, zrozumiały i jednoznaczny.

II.3. Czy wskazane dla modułu metody dydaktyczne umożliwiają osiągnięcie przez studentów/ słuchaczy efektów uczenia się/ kształcenia sformułowanych na poziomie modułu?

W pytaniu dotyczącym umożliwienia przez metody dydaktyczne wskazane dla modułu osiągnięcia efektów uczenia się wyniki kształtowały się podobnie jak we wcześniejszym pytaniu – 6 osób zgodziło się z powyższym założeniem, natomiast 2 uznały je za tylko „CZĘŚCIOWO” odpowiadające do osiągnięcia efektów uczenia się na poziomie modułu.

II.4. Czy wskazane formy zajęć umożliwiają osiągnięcie przez studentów/ słuchaczy efektów uczenia się/ kształcenia sformułowanych na poziomie modułu?

W odniesieniu do form zajęć i umożliwienia przez nie osiągnięcia efektów uczenia się 5 respondentów potwierdziło to założenie, udzielając odpowiedzi „TAK”, a 3 odpowiadających stwierdziło, że jest ono „CZĘŚCIOWO” prawdziwe.

II.5. Czy modułowe efekty uczenia się/ kształcenia uwzględniają zdobywanie przez studentów/ słuchaczy umiejętności praktycznych dla zakresu działalności zawodowej odpowiadającej kierunkowi studiów?

Ze wszystkich odpowiadających 5 respondentów potwierdziło, że modułowe efekty uczenia się uwzględniają zdobywanie przez studentów umiejętności praktycznych, właściwych dla zakresu działalności zawodowej odpowiadającej kierunkowi studiów. Dwóch respondentów uznało, że warunek ten jest spełniony „CZĘŚCIOWO”, a jeden wskazał odpowiedź „NIE DOTYCZY”.

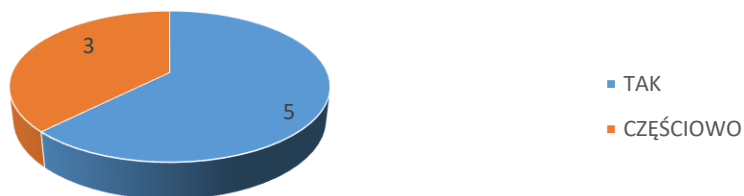
II.6. Czy modułowe efekty uczenia się/ kształcenia uwzględniają zdobywanie kompetencji społecznych niezbędnych na rynku pracy oraz w procesie nauki w ramach formalnych i poza formalnych form kształcenia?

W tym pytaniu siedmiu respondentów potwierdziło, że modułowe efekty uczenia się uwzględniają zdobywanie przez studentów kompetencji społecznych niezbędnych na rynku pracy, a jedna osoba wskazała, że założenie to jest „CZĘŚCIOWO” prawdziwe.

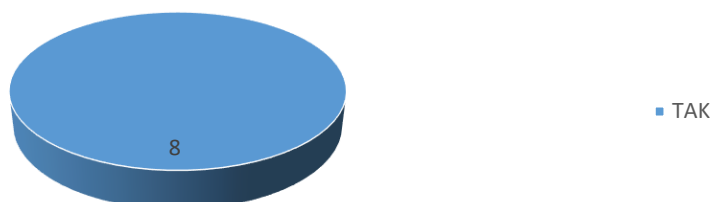
C. Skuteczność osiągnięcia zakładanych efektów uczenia się

III.1. Czy metody weryfikacji efektów uczenia się/ kształcenia umożliwiają ocenę stopnia ich osiągnięcia przez studentów/ słuchaczy?

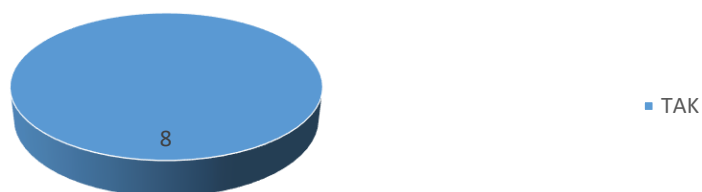
W przypadku tego pytania 5 respondentów potwierdziło, że metody weryfikacji efektów uczenia się umożliwiają ocenę stopnia osiągnięcia ich przez studentów, a 3 odpowiadających wskazało, że metody weryfikacji efektów uczenia się „CZĘŚCIOWO” umożliwiają ocenę stopnia osiągnięcia ich przez studentów.

III.2. Czy zastosowany sposób oceny [rygor] został prawidłowo przyporządkowany do modułu, ze względu na formę zajęć, sposób ich realizacji oraz dobrane metody dydaktyczne?

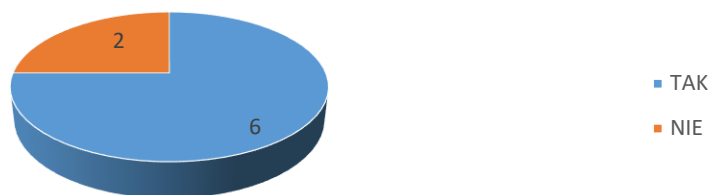
Wszyscy respondenci (8 wskazań) zgodzili się z założeniem, że zastosowany sposób oceny [rygor] został prawidłowo przyporządkowany do modułu, ze względu na formę zajęć, sposób ich realizacji oraz dobrane metody dydaktyczne.

III.3. Czy określone w karcie modułu kryteria oceniania zapewniają rzetelność i bezstronność weryfikacji efektów uczenia się/ kształcenia?

W przypadku tego pytania również wszyscy respondenci (8 wskazań) jednogłośnie potwierdzili, że określone w karcie modułu kryteria oceniania zapewniają rzetelność i bezstronność weryfikacji efektów uczenia się.

III.4. Czy nakład pracy własnej studenta/ słuchacza określony w sylabusie pozwala na rzetelne przygotowanie się do przypisanych metod weryfikacji efektów uczenia się/ kształcenia?

Respondenci, odpowiadając na pytanie na temat nakładu pracy studentów, w znacznej mierze wybierali odpowiedź „TAK”, zgadzając się ze stwierdzeniem, że jest on wystarczający, aby rzetelnie przygotować się do weryfikacji efektów uczenia się. Dwie osoby „NIE” zgodziły się z tym stwierdzeniem. Byli to prowadzący moduły: Chemia koordynacyjna w kosmetykach oraz Ocena właściwości surowców kosmetycznych, półproduktów, wyrobów polimerowych i biomateriałów.

III.5. Czy treści programowe określone dla modułu są zgodne z aktualnym stanem wiedzy oraz rozwiązań praktycznych właściwych dla studiowanego kierunku studiów, a także ze standardami działalności zawodowej i potrzebami rynku pracy?

W przypadku tego pytania 7 respondentów potwierdziło, że treści programowe określone dla modułu są zgodne z aktualnym stanem wiedzy oraz rozwiązań praktycznych dla studiowanego kierunku studiów. Jedna osoba odpowiadająca wybrała odpowiedź „CZĘŚCIOWO” – prowadzący moduł Ustawodawstwo kosmetyczne w Polsce i na świecie.

REKOMENDOWANE DZIAŁANIA NAPRAWCZE [o ile dotyczy] w zakresie:

A. Dostosowania infrastruktury dydaktycznej

Respondenci zgłosili następujące uwagi w przedmiotowym obszarze, ale niestety nie wszystkie odnoszą się do infrastruktury lub powielają się z uwagami z innych kierunków studiów:

- „Większe ławki pozwalające notować, wykonywać obliczenia itp. Dotyczy to Kampusu nr 1, poszerzenie ilości książek w bibliotece w zakresie wiedzy o polimerach”;
- „Na zajęciach stosowane są takie metody nauczania jak wykład (na których stosowana jest np. metoda projektów). Charakter prowadzonych zajęć pozwala na wyrobienie umiejętności świadomego korzystania z wiedzy naukowej przekazanej na wykładzie w oparciu o rozwiązywanie przez studentów różnych problemów związanych z treściami programowymi. Aktualna infrastruktura dydaktyczna, w mojej opinii, jest wystarczająca, żeby zrealizować materiał i osiągnąć zakładane efekty uczenia się. Studenci w trakcie wykładu są uaktywniani do udzielenia odpowiedzi na pytania prowadzącego.”;
- „Proponuje wizyty w firmach, które zajmują się produkcją kontraktową i/lub dostarczają rozwiązania technologiczne dla tej działalności.”

B. Doboru efektów uczenia się na poziomie modułu

Niewielu respondentów zdecydowało się na zarekomendowanie działań naprawczych w tym obszarze:

- „Ćwiczenia, które mają na celu zdobywanie umiejętności pisania sprawozdań, raportów”;
- „F1-prezentacja do samodzielnego opracowania – wg mnie nie jest odpowiednim kryterium do laboratorium”.

C. Skuteczności osiągnięcia zakładanych efektów uczenia się

Tylko jeden z respondentów zdecydował się na przedstawienie uwag do tego obszaru:

- „Zaliczenia z wykładów byłyby wskazane, większy nacisk na zajęciach laboratoryjnych w zakresie analizy wyników badań umiejętności samodzielnej obsługi sprzętu. Niski poziom w zakresie chemii podstawowej na kierunku chemia kosmetyczna może świadczyć o nieskuteczności w weryfikacji wiedzy studenta i jego niewielki wkład własny pomimo że jest on wyraźnie określony w sylabusie”.